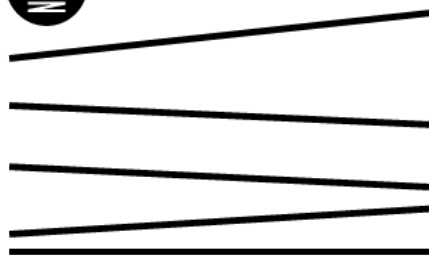

Digitaliseret af | Digitised by

**DET KGL.
BIBLIOTEK**

Royal Danish Library

Forfatter(e) | Author(s):

Titel | Title:

Udgivet år og sted | Publication time and place:

Fysiske størrelse | Physical extent:

B.S. Ingemann.

Morgensange for Børn

Kjøbenhavn : Andreas Seidelin, 1837

15 s.

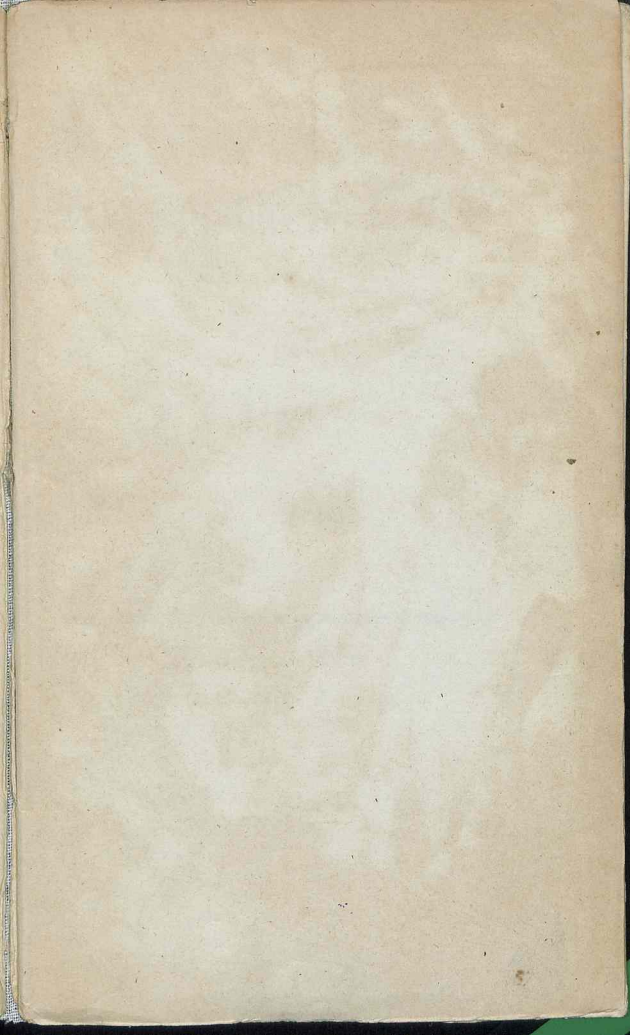
DK

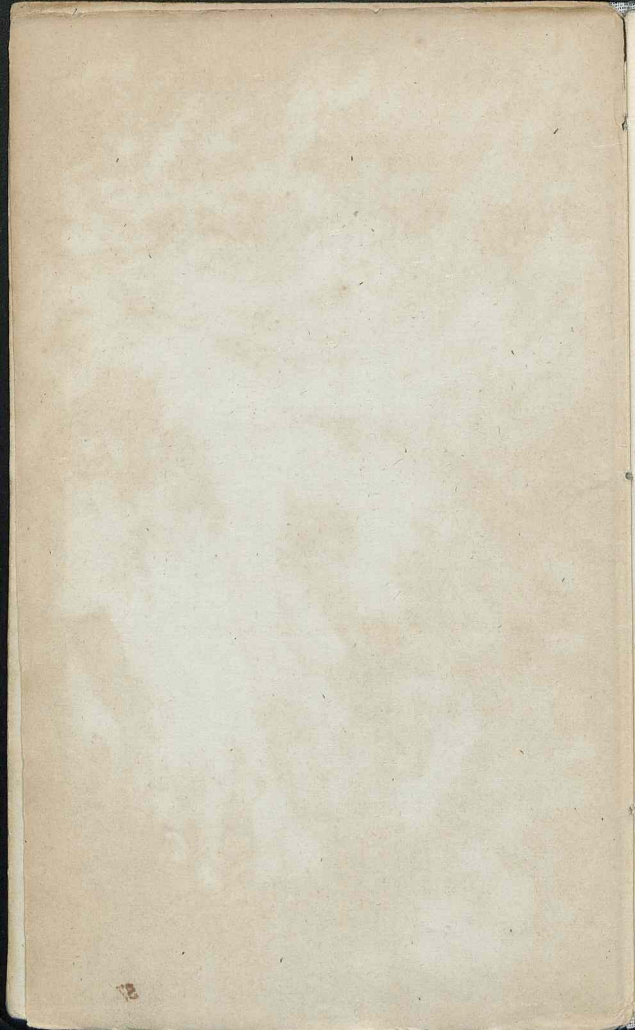
Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work is free of copyright. You can copy, change, distribute or present the work, even for commercial purposes, without asking for permission. Always remember to credit the author.

Morgensange for Børn

af

B. S. Ingemann.

Kjöbenhavn 1837.

Trykt hos Andreas Seidelin,

Hof- og Universitets-Bogtrykker.

Verordnungen für Berlin

16

H. v. Zuckerman

Verordnungen 1887

Verordnungen für Berlin

Verordnungen für Berlin

1.

Nu ringer alle Klokker mod Sky;
Det kimer i fjerne Riger.

Hver Søndag Morgen høit paany
Stor Glæde mod Himlen stiger.

Det toner med Lov og Priis og Ben
Fra Jord mod Paradiishaven:

Det var en Søndag Morgen skien
Vor Frelser stod op af Graven.

For os han vandred i Gruben ned;
Han gik til de Dødes Rige.

Lil Livet med stor Herlighed
Han vilde for os opstige.

Al Verdens Glæde begravet laae;
Nu frydes vi alle Dage:

Den Glæde, Søndagsolen saae,
Den har i Verden ei Mage.

Der sad en Engel paa Gravens Steen
 Blandt Lillier i Urtehaven;
 Han peged med sin Palmegreen
 Hvor Jesus stod op af Graven.

Og der blev Glæde paa Jorderig,
 Liig Glæden i Engles Himmel:
 Livskongen løfter op med sig
 Til Livet sin Bernevrimmel.

Guds Børn skal holde med Engle Ben
 Med Subel i Paradiishaven:
 Det var en Søndag Morgen skjen
 Vor Frelser stod op af Graven.

2.

Lysets Engel gaaer med Glands
Gjennem Himmelporte.

For Guds Engels Straalefrands
Flygter alle Nattens Skygger forte.

Sol gaaer over Verden ud

Med Guds Lys i Die:

See! Vor Herres Sendebud

Gaaer paa gyldne Skyer i det Høie.

Englen spreder over Jord

Glandsen fra Guds Himmel;

I sin Raabes Straaleflor

Favner han Alverdens glade Brimmel.

Sol seer ind i Slot og Braa,

Seer paa Drot og Tigger,

Seer til Store, seer til Smaa,

Ryser Barnet, som i Buggen ligger.

Ds han ogsaa favne vil
 Englen i det Høie;
 Ds han ogsaa smiler til
 Englen med Guds Himmelglands i Die.

Ds har og Vor Herre kjær:
 Ingen Sjæl han glemmer;
 I hvert Solglimt Gud er nær
 Og vor glade Morgensang fornemmer.

3.

Nu vaagne alle Guds Fugle smaa,
 De flyve fra Keden og sjunge;
 De prise Vor Herre saa godt de formaae:
 De takke for Livet og Lyset med fleitende Tunge.

Nu qvibdrer Svalen paa Kirketag,
 Og Spurven ved Menneskers Huse;
 De synge: Godmorgen! de synge: Goddag!
 De synge: Gudsfred! Gud stee Lov! og i Luften hensesuse.

Smaafuglens Sang Vor Herre forstaaer;
 Han kjender hver Sjæl i sit Rige;
 De Fattiges Lovsang han ikke forsmaaer;
 Han seer, hvad de maalløse Skabninger alle vil fige.

Os seer Du ogsaa, Du kjære Gud!
 Du herer vor Røst i din Himmel;
 Naar Fuglene flagre af Kederne ud,
 Du horer Smaabørnens Priis i din jublende Brimmel.

4.

I Østen stiger Solen op:
 Den spreder Guld paa Sky,
 Gaaer over Hav og Bjergetop,
 Gaaer over Land og By.

Den kommer fra den fævre Kyst,
 Hvor Paradiset laae;
 Den bringer Lys og Liv og Lyst
 Til Store og til Smaa.

Den hilser os endnu saa smukt
 Fra Edens Morgenrød,
 Hvor Træet stod med evig Frugt,
 Hvor Livets Bæld udsled.

Den hilser os fra Livets Hjem,
 Hvor stærst Guds Lys oprandt
 Med Stjernen over Bethlehem,
 Som Østens Bise fandt.

Dg med Guds Sol udgaaer fra Ost
 En himmelsk Glands paa Jord,
 Et Glimt fra Paradisets Kyst,
 Hvor Livets Abild groer.

Dg alle Stjerner neie sig,
 Hvor Ostens Sol gaaer frem:
 Den synes dem hiin Stjerne liig,
 Der stod ved Bethlehem.

Du Soles Sol fra Bethlehem!
 Hav Tak og Lov og Priis
 For hvert et Glimt fra Lysets Hjem
 Dg fra dit Paradiis!

5 *).

Gud stee Tak og Lov!

Vi saa deiligst sov:

Barnet laae med varme Kind paa Puden.

Nu som Fuglen frist!

Kast som Havets Fisk!

Morgensolen titter gjennem Ruden.

Med hiin Glands fra Sky

Kom der Lys i By,

Kom der Glimt af Sol i alle Sjæle.

Alle Haaner goel,

Hilsed glad Guds Sol,

Alle væbre Tunger smaa fik Mæle.

Fattig Mand fuldstærk

Gaaer nu til sit Bærk;

Kast hver Haand sig rører nu med Glæde.

Fattig Kone maa

Til sin Dont udgaae,

At de Smaa skal ei for Brødet græde.

*) Med særeget Hensyn til Børnene i Asylerne.

Fader gif sin Bei;
 Moder see vi ei;
 Dog i Nød vi sidde ei tilbage.
 Arnen's Ild er slukt;
 Hjemmets Dør er lukket;
 Gud dog sørger for os alle Dage.

Ei den mindste Muus
 Savner Tag og Huus;
 Fattigst Spurveunge har sin Nede.
 Ei den mindste Fugl
 Savner Ly og Skjul;
 Vi skal heller ei om Fristed lede.

Lystig Hanen goel,
 Hilsed glad Guds Sol;
 For hver Sjæl er Lys og Lyst oprundet.
 Nu, som Fuglen frisk!
 Rast som Havets Fisk!
 Vi har Kjærligheds = Aflyet fundet.

6.

Morgenstund har Guld i Mund:
 Morgensol Guds Rigdoms Bæld oplukker;
 Glad i gyldne Morgenstund
 Fattigst Fugl i Straalehavet dukker.

Morgengled gjør Kinden rød;
 Morgenluft Guds Sundhedsbrønd omsuser:
 Livets Bæld i Morgengled
 Strømmer ud igjennem Himmelsluser.

Op i friske Morgenstund!
 Fryd dig, Sjæl, som Fuglen i det Høie!
 Fattigst Sjæl er riig og sund
 Med Guds rige Herlighed for Die.

7.

Nu titte til hinanden de fagre Blomster smaa;
 De muntre Fugle falde paa hverandre;
 Nu alle Jordens Børn deres Dine opslaae;
 Nu Sneglen med Huus paa Ryg vil vandre.

Den kjære Gud og Skaber den mindste Dm er nær:
 Han føder Fugl og Markens Lillie klæder;
 Dog Menneskenes Børn har han allermest kjær:
 Gud aander paa Diet, naar det græder.

Guds Søn var selv et Barn, og paa Krybbestraa han
 laae;

Hans Bugge stod paa Jord foruden Gjænge.
 Guds Himmeriges Fryd har han lovet de Smaa
 Og Blomster fra Paradisets Enge.

Guds Søn har os saa kjær; han er Børnevennen stor;
 Han bærer Barnet op til Gud paa Armen;
 Han Storm og Hav betvang, da han vandred paa
 Jord;

Men Børnene leged ham ved Barmen.

O Du, som os velsigned og tog i Favn de Smaa,
En Morgen see vi Dig i Paradiset!

Du lærte os til Gud vore Dine opslaae —

Gvindelig være Du lovpriiset!

Føraarsfang.

Storken sidder paa Bondens Tag;
 Han seer over Mark og Enge.
 Det bliver saa deilig en Føraarsdag;
 Nu kommer den favre Tid, jeg ventede saalænge.

Storken flapper paa Bondens Tag,
 Og Gjægen kuffer i Skoven.
 Med Mailøv nu kommer skøn Valborgs Dag *);
 Nu stiger der Pindseglands med Sol over Boven.

Storken flyver fra Bondens Tag;
 Han spanker i grønne Enge.
 Han kommer som Gjest til skøn Valborgs Dag;
 Han bringer den favre Tid, jeg ventede saalænge.

Storken flyver til Høsten bort;
 Han kommer igjen ad Aare.
 Du Sommerens Gjest! dvæl ikke for kort!
 Velkommen du favre Tid, jeg elsker saa saare!

*) d. 1ste Mai.

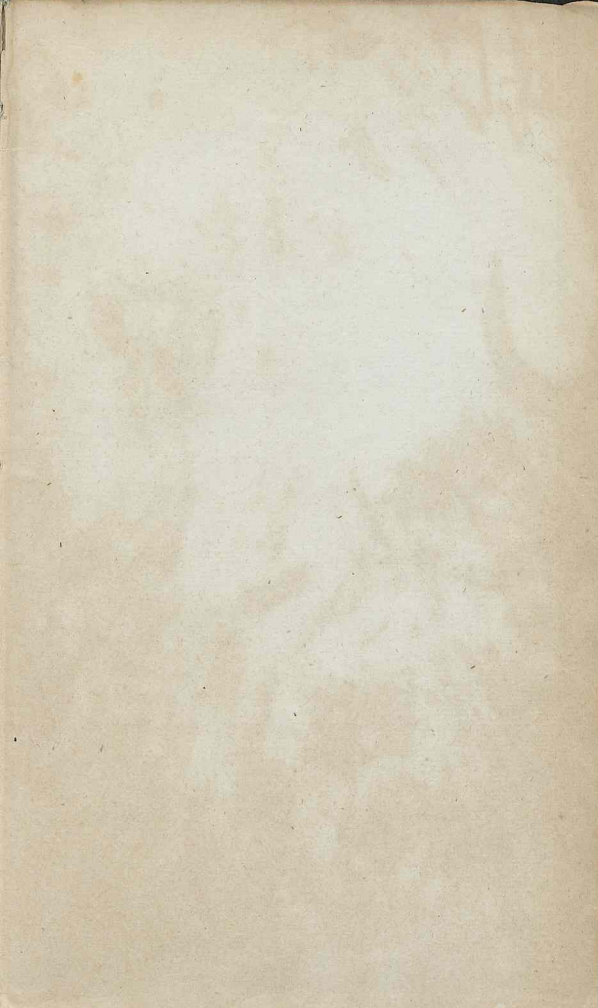
Den 17. Juni 1848. Den 17. Juni 1848.
 Den 17. Juni 1848. Den 17. Juni 1848.

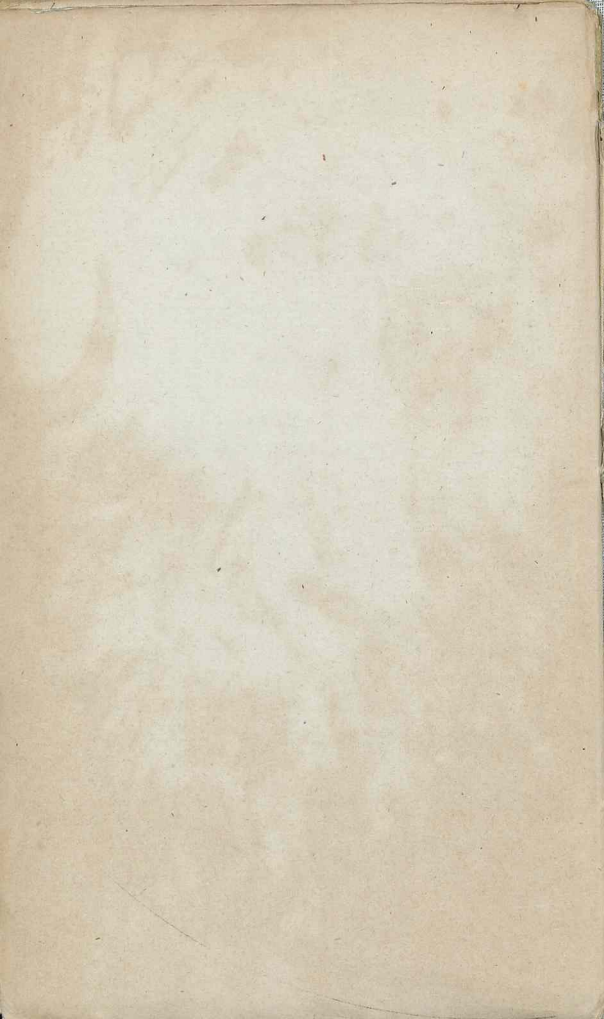
Den 17. Juni 1848. Den 17. Juni 1848.
 Den 17. Juni 1848. Den 17. Juni 1848.
 Den 17. Juni 1848. Den 17. Juni 1848.

Den 17. Juni 1848. Den 17. Juni 1848.
 Den 17. Juni 1848. Den 17. Juni 1848.
 Den 17. Juni 1848. Den 17. Juni 1848.

Den 17. Juni 1848. Den 17. Juni 1848.
 Den 17. Juni 1848. Den 17. Juni 1848.
 Den 17. Juni 1848. Den 17. Juni 1848.

Den 17. Juni 1848. Den 17. Juni 1848.
 Den 17. Juni 1848. Den 17. Juni 1848.
 Den 17. Juni 1848. Den 17. Juni 1848.

Bind foto 200865
Siderit 1-15 B720 - B727

foto 185090

